

उद्योगधंदे, बँकिंग,
अर्थशास्त्र, व्यापार,
सहकार, इत्यादि
विषयांस बाहिलेले
प्रमुख मराठी
वृत्तपत्र

स्थापना : १९३५

अर्थ

“अर्थ एव प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति ।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

प्रत्येक महिन्याच्या
पहिन्या व तिसऱ्या
बुधवारी
प्रसिद्ध होते.

वार्षिक वर्गणी : ६ रु.

दुर्गाधिवास, पुणे ४.

LICENCED TO POST WITHOUT
PREPAYMENT
Reg. No. H. 3434, Licence No. 53.

आश्चर्यकारक बहु-उद्देशीय विमा पॉलिसी

त्यानें ऐकदांच
२८८ रु. भरले व
कुटुंबासाठीं
१,०१,८८० रु. ठेवले

घरांतील कर्त्या माणसाच्या निघनाबरोबरच, घरांत येणारा उत्पन्नाचा झराहि आटतो. पण, बहु-उद्देशीय पॉलिसी घेणारा कर्ता माणूस जातो, तेव्हां उत्पन्नाचा नवा झरा त्याच्या घरांत निर्माण होतो. पुढे दिलेल्या सत्यकथे-वरून ह्या अद्भुत पॉलिसीच्या सामर्थ्याची कल्पना येईल.

● एकदां एका तरुण इंजिनियरने एक २०,००० रुपयांची बहु-उद्देशीय पॉलिसी दुहेरी अपघाताच्या फायद्यासह घेतली. दैवयोगाने थोड्याच दिवसांत त्याला अपघात झाला व तो मरण पावला. त्या पॉलिसीमुळे त्याच्या कुटुंबियांस :-

- लगेच २०,००० रुपये मिळाले
(दुहेरी अपघाताचा फायदा),
- अधिक २,००० रुपये मृत्युसंस्कार,
कायद्याच्या व इतर खर्चासाठी मिळाले,
- अधिक दरमहा रु. ४०० दोन वर्षेपर्यंत
मिळण्याची तरतूद झाली,
- अधिक दरमहा रु. २०० पुढे २१ वर्षेपर्यंत
मिळण्याची खात्री देण्यांत आली,
- अधिक बोनसची रक्कम मिळेल,
- अधिक रु. १८,००० पॉलिसीची
मुदत संपल्यावर मिळतील.

ह्या तरुण गृहस्थाने हत्पात्रे रूपाने अवघे २८८ रुपये भरले. पण त्याबद्दल, त्याच्या कुटुंबाला २३ वर्षांच्या काळांत, ठराविक अंतराने, एकूण १,०१,८८० रुपये मिळतील. तो जगला असतां तर अर्थातच पॉलिसीची मुदत संपल्यावर २०,००० रुपये व बोनसची रक्कम त्याला मिळाली असती.

बहु-उद्देशीय विमा पॉलिसी लगेच घ्या.
त्यामुळे तुमच्या कुटुंबास खरेखरे संरक्षण मिळते.

आयुर्विम्याला पर्याय नाही

विविध माहिती

छोट्या मोटारींच्या कारखान्याची जागा—छोट्या मोटारींच्या कारखान्या कोठे काढण्यांत यावा ह्यासंबंधी अद्याप निर्णय घेण्यांत आलेला नाही. बिहार सरकारने भारत सरकारला अशी शिफारस केली आहे की संकल्पित कारखाना रांचीजवळ काढण्यांत यावा. राज्य सरकारच्या मताने ही जागा भौगोलिक दृष्ट्या व कच्चा माल मिळण्याच्या दृष्टीने सोयीस्कर आहे. कारखान्यासाठी हैद्राबादचे नांवहि सुचविण्यांत आले आहे.

४४ वर्षांतील सर्वात अधिक पाऊस—हवामान खात्याच्या एका प्रमुख अधिकाऱ्याने अशी माहिती सांगितली आहे की १९६१ साली पडलेला पाऊस गेल्या ४४ वर्षांत सर्वात अधिक आहे. त्यामुळे पूरहि मोठ्या प्रमाणावर आले. १९१७ साली असाच बेसुमार पाऊस आणि मोठे पूर आलेले होते. त्याहि पूर्वी १८७८ व १८९२ साली भरमसाठ पाऊस व पूर ह्यांची आपत्ति आली होती.

सरकारी नोकरांसाठी बिन्हाडांच्या जागा—मध्यवर्ती सरकारने पुण्यामधील आपल्या नोकरांसाठी ५०० बिन्हाडांच्या जागा बांधण्याचे ठरविले आहे. घरबांधणीचे हे काम तांतडीने करण्यांत येणार असून त्यासाठी ५५ लाख रुपये खर्च येणार आहे. घरांसाठी जागा शोधण्याचे काम चालू आहे. पुण्यातील पूरग्रस्तांना घरे पुरविण्याच्या कामी महाराष्ट्र सरकारला मदत म्हणून ही योजना हाती घेण्यांत आली आहे.

एंजिनांच्या व्यापारांत मंदी—श्रीरामपूर भागांत तेलार चालणाऱ्या एंजिनांचा व्यापार मंदावला आहे. दरमहा १०० एंजिने स्वपावयाची त्या ठिकाणी अवघ्या १० एंजिनांचा उठाव होत आहे. सुमारे १० लाख रुपयांची एंजिने बाजारांत पडून आहेत. कमाल जमीन धारणाबिलामुळे शेतमालक शेतीच्या विकासाचे काम करण्यास नाखूष आहेत. त्यामुळे ही परिस्थिति उद्भवली असल्याचे म्हणतात.

तेलाच्या शोधासाठी जादा मागणी—तिसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत तेलाच्या शोधासाठी व उत्पादनासाठी जी तरतूद करण्यांत आली आहे तीत मोठ्या प्रमाणावर वाढ करण्याची मागणी खाणी व तेलखात्यांतर्फे करण्यांत आली आहे. ह्या कामासाठी नियोजन समितीने १२८ कोटी रुपये मंजूर केले आहेत. परंतु खात्यातर्फे आणखी ९० कोटी रुपयांची मागणी करण्यांत आली आहे. त्यापैकी ३० कोटी रुपये परदेशी चलनांत मागण्यांत आले आहेत.

अहमदाबाद-कांडला रस्ता—अहमदाबाद-कांडला ह्या राजरस्त्याचे काम आता बरेच प्रगत झाले आहे. हा रस्ता देवपुरा, बंकाणेर व मोरवी मार्गाने जाणार आहे. रस्त्यावर एकूण ४ पूल बांधण्यांत येणार आहेत. त्यापैकी दोन पुलांना मिळून सुमारे ४१ लाख रुपये खर्च येणार आहे. त्याशिवाय कच्छच्या रणांताहि एक पूल बांधण्यांत येणार आहे.

रेडरच्या साधनाचा विकास—रेडरच्या साधनाचा विकास करून ते आणखी उपयुक्त करण्यांत अमेरिकेतील नाविक खात्याच्या संशोधकांनी यश मिळविले आहे. ह्या नव्या रेडरच्या साह्याने दूर अंतराचा प्रवास करणाऱ्या विमानांचा मार्ग क्षणाक्षणाकडे कळू शकेल. त्याचप्रमाणे विमानाला अपघात झाल्यास अपघाताची जागा निश्चित करण्याच्या कामीहि वैमानिकांचे रेडिओ संदेश बंद पडले तरी चांगले साह्य होईल.

मंगला धरणाचे काम—काश्मीरमधील पाकिस्तानव्याप्त भागांत मंगला धरण बांधण्यासाठी आठ आंतरराष्ट्रीय कंपन्यांनी पाकिस्तान सरकारकडे टेंडर्स पाठविली होती. त्यापैकी ४ कंपन्यांनी ह्या कामांतून आपले अंग काढून घेतले आहे. प्रार्तावरील भरमसाठ कर आणि कामाचे प्रचंड स्वरूप लक्षांत घेऊन वरील कंपन्यांनी हा निर्णय घेतला आहे.

यंत्रचालित नांगरांचे उत्पादन—पाकिस्तानांत यंत्रचालित नांगरांचे उत्पादन करण्यासाठी एक कारखाना काढण्यांत येणार आहे. कारखाना काढण्यासाठी पश्चिम जर्मनीचे साह्य मिळविण्यांत आले आहे. पश्चिम जर्मनीतील ही कंपनी पाकिस्तानला यांत्रिक हत्यारांच्या कारखान्यासाठी ही मदत देणार आहे. यंत्रचालित नांगरांच्या कारखान्यांत दरसाल १,५०० नांगर तयार करण्यांत येतील. नंतर कारखान्याचे उत्पादन ५,००० पर्यंत वाढविण्यांत येईल.

अमेरिकेतील भयानक वादळ—अमेरिकेतील लुइसिआना व टेक्सास ह्या प्रांतांतील किनाऱ्यांवर मेक्सिकोच्या आखातांतून आलेले भयानक वादळ कोसळले. ह्या वादळाचा वेग ताशी १५० मैलांचा होता. वादळांतून सुटका करून घेण्यासाठी २ लाख, ५० हजार लोक मिळेल त्या वाहनाने उत्तरेकडे निघून गेले. नैसर्गिक आपत्तिमुळे इतक्या मोठ्या लोकसंख्येला स्थलांतर करावे लागण्याचा हा अभूतपूर्व प्रसंग आहे.

ऑस्ट्रेलियन तरुणींशी विवाह—इंडोनेशियाच्या शिक्षण-मंत्र्यांनी अशी तक्रार केली आहे की, इंडोनेशियांतून ऑस्ट्रेलियांत शिकण्यासाठी जाणारे बरेच तरुण ऑस्ट्रेलियन तरुणींशी विवाहबद्ध होतात. कोलंबो योजनेप्रमाणे हे विद्यार्थी ऑस्ट्रेलियाला पाठविले जातात. त्यावेळी त्यांच्याकडून मायदेशी परत येण्याचे लिहून घेण्यांत आलेले असते. तरीहि ते विवाहबद्ध होतात आणि ऑस्ट्रेलियन सरकारच्या परवानगीने तेथे स्थायिक होतात.

सौराष्ट्रामधील पाणीपुरवठ्याची योजना—सौराष्ट्रामधील राजकोट जिल्ह्यांतील मच्छू पाणीपुरवठ्याच्या योजनेला लवकरच प्रारंभ करण्यांत येणार आहे. मच्छू नदीवर १२,००० फूट लांबीचे मातीचे धरण बांधून ३५६ कोटी घनफूट पाणी साठविण्यांत येणार आहे. ह्या धरणासाठी १ कोटी, ८१ लाख रुपये खर्च येणार असून ते पूर्ण झाल्यावर २८,००० एकर शेत-जमिनीला हुकमी पाणीपुरवठा होऊ शकेल.

कापूर तयार करण्याचा कारखाना—इंडियन सॅफर लि. ह्या नांवाची एक कंपनी कृत्रिम कापूर तयार करण्यासाठी काढण्यांत येणार आहे. कंपनी खाजगी मालकीची असून तिला अमेरिकन कंपनीचे सहकार्य मिळणार आहे. कंपनीचे भांडवल १ कोटी रुपयांचे असेल. अमेरिकन कंपनीच्या सहकार्याने दरसाल १,००० टन कृत्रिम कापूर तयार करण्याचा परवाना तिला देण्यांत आला आहे. कारखाना कल्याणजवळ निघणार आहे.

केरळ विद्यापीठाला देणगी—त्रावणकोरच्या महाराजांनी आपला खाजगी ग्रंथसंग्रह केरळ विद्यापीठाला देणगी म्हणून दिला आहे. हा संग्रह महाराजांच्या घराण्याने कित्येक शतकांत जमविलेला आहे. त्यांत कांहीं प्राचीन भूर्जपत्रेहि आहेत. भूर्जपत्रावरील ग्रंथांची संख्या ३,००० आहे. बहुतेक ग्रंथ संस्कृत भाषेत असून कांहीं मलयलम भाषेत आहेत. आयुर्वेद, फलज्योतिष, पुराणे, इत्यादि विषयांवरील ग्रंथ त्यांत आहेत.

अर्थ

बुधवार, ता. २० सप्टेंबर, १९६१

संस्थापक :
प्रा. वामन गोविंद काळे

संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

डिपॉझिट इन्शुरन्सची योजना

व्यापारी बँकांमधील ठेवींचा विमा उतरविणारी कॉर्पोरेशन स्थापन करणारे विल लोकसभेत मांडण्यांत आले आहे. अशा तऱ्हेची डिपॉझिट इन्शुरन्स कॉर्पोरेशन फक्त अमेरिकेत असून, १९६३ पासून ती अस्तित्वांत आहे. अर्थस्वात्याचे उपमांत्रि श्री. भगत हानी विल मांडतांना सांगितले की, व्यापारी बँकांकडील ९६% पेक्षा जास्त ठेवी सुरक्षित असल्याचा ठेवीदारांचा विश्वास आहे; ४% इतक्याच ठेवींचे बाबत चिंता निर्माण होण्याची शक्यता आहे. ठेवीदारांना निश्चित करण्यासाठीच ठेवींच्या विम्याची योजना करण्यांत आली आहे. व्यापारी बँकांकडे ठेवींचीं सध्यां सुमारे ६० लक्ष खातीं आहेत. सरासरी ठेवींची रक्कम अर्थातच बदलत जाते. एकूण खात्यांपैकी ७५% खातीं आणि एकूण ठेवींपैकी २०% ठेवी ह्या विमायोजनेच्या संरक्षणाखाली येतील. विम्याच्या हप्त्याचा दर तूर्त शेंकडा ५ नये पैसे एवढा राहिल. जरूर पडली तर तो १५ नये पैशांपर्यंत वाढवितां येण्याची योजनेत तरतूद आहे. त्याचप्रमाणे, विम्याची मर्यादा १,५०० रु. आहे ती जरूर तर आणि कॉर्पोरेशनला शक्य झाले तर वाढवितां येईल. प्रत्यक्ष अनुभवावर विम्याचा हप्त्या आणि किमान संरक्षण हीं अवलंबून राहातील. ठेवी घेणाऱ्या इतर संस्था कॉर्पोरेशनच्या कक्षेत येणार नाहीत. उदाहरणार्थ, सहकारी बँका व्यापारी बँकांप्रमाणे बँकिंग कंपन्यांच्या कायद्याच्या नियंत्रणाखाली नसल्यामुळे त्यांना ह्या योजनेत समाविष्ट करणे शक्य नाही. त्याचप्रमाणे, बिगर-सभासदांकडून ठेवी घेणाऱ्या सहकारी सोसायट्यांची संख्याही फार मोठी आहे; पण विम्यास पात्र अशा ठेवींची रक्कम फार मोठी नाही. त्यांना विमायोजनेत घेण्याला कायद्याच्याहि अडचणी आहेत. आपले क्षेत्र वाढविण्यास समर्थ होण्याइतपत कॉर्पोरेशनचे आर्थिक बळ वाढल्यावरच ह्या सर्व गोष्टींचा पुनः विचार करतां येईल.

पाकिस्तानमधील परदेशांची गुंतवणूक

हिंदुस्थानची फाळणी झाल्यापासून भारत व पाकिस्तान आप-आपल्या परीने औद्योगिकीकरण साधण्याचा प्रयत्न करीत आहेत. भारताप्रमाणेच पाकिस्तानलाहि अनेक परदेशांकडून आर्थिक मदत होत आहे. परंतु सामान्यपणे अमेरिकेकडून पाकिस्तानला मिळणाऱ्या मदतीची जितकी माहिती प्रसृत होते तितकी इतर परदेशांकडून मिळणाऱ्या मदतीची होत नाही. त्यांतहि पाकिस्तानला अमेरिकेकडून मिळणाऱ्या लष्करी स्वरूपाच्या मदतीचा अधिक गाजावाजा होतो. असे असले तरी पाकिस्तानला आर्थिक मदत देण्याच्या कामी अमेरिका आघाडीवर आहे असे मात्र नाही. गेल्या दोन वर्षांत पाकिस्तानमधील उद्योगधंद्यांत अनेक परदेशांनी आपले भांडवल गुंतविलेले दिसून येते. ही परदेशी भांडवलाची गुंतवणूक ह्याच काळांत सुद्धे पाकिस्तानी नागरिकांनी केलेल्या

गुंतवणुकीच्या दुप्पट आहे. पाकिस्तान सरकारने स्थापन केलेल्या इन्व्हेस्टमेंट प्रमोशन ब्यूरोने ह्यासंबंधी कांहीं आंकडे प्रसिद्ध केले आहेत. त्यावरून असे दिसते की गेल्या दोन वर्षांत १८८ उद्योगधंद्यांत मिळून सुमारे ५८.४ कोटी रुपयांची गुंतवणूक करण्यांत आली. त्यापैकी ३८.६ कोटी रुपयांची गुंतवणूक व कर्जे परदेशांकडून आलेली होती. एकूण गुंतवणुकीशी परदेशांच्या गुंतवणुकीचे प्रमाण ६६ टक्के पडते. पाकिस्तानमध्ये सर्वांत अधिक गुंतवणूक पश्चिम जर्मनीने केली आहे. पश्चिम जर्मनीने, १३.७ कोटी रुपयांचे कर्ज घेऊन, १७.५ कोटी रुपयांची मदत पाकिस्तानला दिली आहे. त्याच्या खालोखाल अमेरिकेने ६.१ कोटी रुपयांची मदत दिली आहे. त्यांत निर्यात-आयात बँकेने दिलेल्या ९६ लाख रुपयांचा समावेश आहे. ब्रिटनने ह्याच काळांत ५.४८ कोटी रुपयांची गुंतवणूक केली आहे.

गुजरातमधील खनिज तेलाचे शुद्धीकरण

भारताच्या अर्थव्यवस्थेमधील एक कच्चा दुवा म्हणजे खनिज तेलाचे अपुरे उत्पादन. औद्योगिक युगांत ह्या तेलाचे महत्त्व एकसारखे वाढत चालले आहे व वाढत जाणार आहे. ही गोष्ट लक्षांत घेऊन भारत सरकारने कांहीं वर्षांपूर्वी देशाच्या निरनिराळ्या भागांत तेलाचे साठे शोधण्याचे काम हाती घेतले. ह्या शोधांत गुजरात राज्यांत सर्वांत अधिक यश आले. त्यांतल्या त्यांत गुजरात राज्यातील अंकरेश्वर ह्या ठिकाणी भूमिगत तेलाचा साठा मोठ्या प्रमाणावर असल्याचे आढळून आले. अंकरेश्वर येथील तेळ-खाणीतून उपसण्यांत आलेले १०० टन अशुद्ध तेळ नुकतेच मुंबई जवळील ट्राम्बे येथील कारखान्याकडे पाठविण्यांत आले. हा तेळशुद्धीचा कारखाना बर्मा शेल कंपनीच्या मालकीचा आहे. अंकरेश्वर येथून पाठविण्यांत येणारे अशुद्ध तेळ सध्यां बर्मा शेलच्या टाक्यांतून साठविण्यांत येणार आहे. पुरेसा साठा झाल्यावर पुढील वर्षाच्या आरंभापासून त्याचे शुद्धीकरण करण्यांत येईल. गुजरातमधील तेलाच्या खाणी सार्वजनिक मालकीच्या क्षेत्रांत असून त्यामधून रोज उपसण्यांत येणारे १०० टन अशुद्ध तेळ मुंबईमधील तेळ-शुद्धीच्या कारखान्याकडे पाठविण्यांत येणार आहे. चालू वर्ष-अखेर अंकरेश्वर येथील खाणीचे उत्पादन दररोज १,५०० टनांपर्यंत वाढेल अशी अपेक्षा आहे. त्यापैकी ९०० टन तेळ बर्माशेल कंपनी शुद्ध करणार असून उरलेले स्टॅनव्हॅक कंपनी शुद्ध करणार आहे. अंकरेश्वर येथील तेलाच्या शोधाची सुदृढता गेल्या वर्षी फेब्रुवारी महिन्यांत रशियन तंत्रज्ञांच्या साहाय्येने करण्यांत आली. प्रारंभ केल्यापासून ६० दिवसांच्या आंतच तेळ सांपडले. ह्या भागांत आतां बऱ्याच विहिरी सोदण्यांत आल्या आहेत. अंकरेश्वर येथे सांपडलेले तेलाचा भूमिगत साठा चांगल्या प्रतीचा आहे असे म्हणतात.

महाराष्ट्र स्टेट को. बँक लि.

एकूण कर्जापैकी ३४.३०% कर्जे सहकारी साखर कारखान्यांना

बँकेचे एक महत्त्वाचे गिऱ्हाईक म्हणजे सहकारी साखर कारखाने. या वर्षात आणखी एका कारखान्याचे काम सुरू झाले व एकूण १० कारखान्यांची गरज बँकेला प्रत्यक्ष भागवावी लागली. अहमदनगर बँकेने दिलेल्या दोन साखरकारखान्यांच्या कर्जापोटी या बँकेने कर्ज यंदाहि त्या बँकेला दिले. पुणे सेंट्रल को-ऑपरेटिव्ह बँकेनेहि त्या बँकेने दोन कारखान्यांना पुरविलेल्या कर्जापोटी रकम मिळावी म्हणून या बँकेला विनंती केली होती व तीहि मान्य करण्यांत आली. म्हणजे जे १४ साखरकारखाने सध्या साखर तयार करीत आहेत त्या सर्वांना बँकेने प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष साहाय्य दिले आहे. प्रत्येक कारखान्याला जे प्रत्यक्ष कर्ज पुरविले जाते, ते येणेप्रमाणे :—सर्वसाधारणपणे प्रत्येक कारखान्याला गुऱ्हाळाचे हंगामांत उसाचे किंमतीपोटी घाव्या लागणाऱ्या स्वर्चासाठी ५ लाख रु. क्लिन क्रेडिट म्हणून मंजूर करण्यांत येते. ७ लाख रु. साखर तयार करण्यासाठी लागणाऱ्या मालापोटी व ३० टक्के मार्जिनने साखरेच्या सांठ्यापोटी गरजेनुसार कर्ज दिले जाते. अहवालाचे साली साखरेचे साठे अतिशय पडून राहिल्यामुळे या सांठ्यापोटी दिल्या जाणाऱ्या कर्जमर्यादा एकसारख्या वाढवाव्या लागल्या. त्या इतक्या की तीन कारखान्यांची मर्यादा तर प्रत्येकी १ कोटी रु. इतकी गेली आणि चारांची मर्यादा ८० लाख होती. वर्षाचे अखेरीस देखील हे साठे वाढतच होते आणि नित्याचा स्वर्च भागविण्यासहि कारखान्यांना साधन राहिले नाही. शिवाय या कारखान्यांची क्लिन क्रेडिटची मुदत ३० जून ६१ अखेर संपली होती. त्यामुळे त्यांना पूर्वीप्रमाणे ५ लाखाऐवजी त्यांच्या साखरसांठ्याच्या १५ टक्के कर्जमर्यादा संचालक मंडळाला नाइलाजास्तव सास म्हणून मंजूर करावी लागली. ज्या कारखान्यांना इंडस्ट्रिअल कॉर्पोरेशनकडून घेतलेल्या मध्यम मुदतीच्या व दीर्घ मुदतीच्या कर्जाचे हप्ते भरावयाचे होते ते त्यांनी सर्व भरले. साखरसांठ्यापोटी घाव्याच्या कर्जमर्यादेत सर्वच वाढ केल्यामुळे व हंगामाव्यतिरिक्त दिवसांतील त्यांच्या गरजा भागविण्यासाठी सास क्लिन क्रेडिट म्हणून जादा रकम दिल्यामुळे साखरकारखान्यांना दिलेल्या कर्जापोटी ज्या मध्यवर्ति बँकांना बँकेने कर्ज दिले आहे त्यांच्याकडील येणे फारच वाढले आहे. एकूण येणे सालील प्रमाणे होते :—

कर्जाचा प्रकार	रकम (कोटी रु.)
(अ) प्लेज क्रेडिट	६.९२
(ब) स्पेशल क्लिन क्रेडिट	०.५७
(क) हायपोथिकेशन	०.३७
(ड) मध्यम मुदतीचे कर्ज	२.९३
(इ) रीप्लेज क्रेडिट	२.०५

एकूण १२.८४

३० जून १९६१ रोजी एकूण दिलेली कर्जे ३७.४२ कोटी रु. इतकी होती. यावरून असे दिसून येईल की साखरकारखान्यांना प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष दिलेली कर्जे एकूण कर्जाच्या ३४.३ टक्के होती.

वैश्य को-ऑपरेटिव्ह बँक लि., मुंबई

अहवालाचे वर्षी ह्या बँकेच्या सभासदांत ३० ची वाढ होऊन त्यांची संख्या १,००७ झाली, भागभांडवल ९०,७०० पर्यंत वाढले आणि ठेवित १८,१०० रु. ची भर पडून त्यांची रकम ४,५५,८४९ रु. झाली. थकवाकी कमीच होती, ती कार्यकारी मंडळाच्या प्रयत्नांनी आणखी कमी झाली. बँकेला १३,०५७ रु. नफा झाला म्हणजे मागील वर्षापेक्षा तो २,६०० रु. नी जास्त आहे.

सारस्वत को-ऑपरेटिव्ह बँक लि. मुंबई

अहवालाचे वर्षी बँकेच्या सभासद संख्येत ६३८ सभासदांची वाढ होऊन त्यांची संख्या ६,६०१ झाली. त्यापैकी ९९३ महिला आहेत. बँकेचे १० रु. दर्शनी किंमतीचे शेअर १२ रु. ५० नये पैसे दराने विकले जाऊनहि वसूल भांडवल ३२,७०० रु. नी वाढून ते ८,९१,६९० रु. झाले. ठेवीची रकम २३२.९३ लक्ष रु. ची २५२.५४ लक्ष रु. झाली. बँकेचे एकंदर रिझर्व्ह ९,७३,६३९ रु. चे १०,३९,६९० रु. वर गेले; ही रकम वसूल झालेल्या शेअर भांडवलाहून १,४८,००० रु. नी जास्त असून कायदानुसार उभारलेल्या रिझर्व्ह निर्धाच्या दुप्पट आहे. बँकेला सेव्हिंग्ज खात्यांतील ठेवीदारांना मिळालेल्या व्याजाच्या ६३% बोनस देऊन आणि रीतिरिवाजाप्रमाणे तरतुदी करून १,१९,८७५ रु. निव्वळ नफा झाला.

दूधदुभत्याच्या व्यवसायाचे शिक्षण

संयुक्त राष्ट्र संघटनेच्या अन्न व शेतकी उपसंघटनेतर्फे अहमदनगर येथे दूधदुभत्याच्या व्यवसायाचे शिक्षण देणारे एक केंद्र उघडण्यांत आले आहे. ह्या केंद्रांत आशिया व आफ्रिका खंडांतील २६ विद्यार्थ्यांना शिक्षण देण्यांत येत आहे. अभ्यासक्रम तीन महिन्यांचा असून तो डेन्मार्कमधील एक तज्ज्ञाच्या देखरेखीखाली चालू आहे. शिक्षण घेत असलेल्या विद्यार्थ्यांनी नगर येथील जिल्हा सहकारी दूध-उत्पादक संघाला भेट देऊन तेथील कार्याची पहाणी केली. ह्या संघातर्फे १८ सहकारी संघटनांकडून रोज ६,००० पौंड दूध गोळा करण्यांत येते. त्यापैकी काहीं हिस्सा नगर शहरांत पुरविले जाते व बाकीचे दररोज आरे येथील गौळवाड्याकडे पाठविण्यांत येते. केंद्रांत अभ्यास करणाऱ्या विद्यार्थ्यांनी संघाच्या कार्यकर्त्यांशी चर्चा केली.

ओसाड वाळवंटाच्या पोटांत गोड्या पाण्याचे तळे

राजस्थानमधील जेसलमीर ह्या भागांत जमिनीखाली गोड्या पाण्याचे तळे असण्याचा संभव आहे. ह्या भागांत ट्यूबवेल संघटनेने पाण्याचा शोध चालविला आहे. राजस्थानच्या पश्चिम भागांत संघटनेने १० ट्यूबवेलस खोदल्या. परंतु त्यामधील एकाच विहिरीत भरपूर पाणी मिळाले. त्यानंतर आणखी १५ विहिरी खोदण्यांत आल्या व १० नव्या विहिरींच्या जागा निश्चित करण्यांत आल्या. नव्या विहिरीपैकी १२ विहिरींमधून दर तासाला १० हजार ते ४० हजार गॅलन पाणी मिळू शकले. भूमिगत पाण्याच्या साठ्याचा विचार निश्चित करण्यासाठी भूगर्भ शास्त्रज्ञांनी निरनिराळ्या ठिकाणी आणखी १८ विहिरी खोदण्याची शिफारस केली आहे.

दातांच्या स्वच्छतेसाठी

★ माकडछाप म्हणजेच काळी टूथ पावडर ★

महाराष्ट्र बँकेच्या डेकन जिमखाना शाखेच्या कर्मचाऱ्यांचा गौरव

महाराष्ट्रातील कर्तव्यदक्षतेबद्दल चेअरमनचे धन्योद्गार गेल्या दिनांक १२ जुलैला आलेल्या महापुराचे वेळीं येथील महाराष्ट्र बँकेचे डेकन जिमखाना शाखेत पुराचे पाणी शिरले व कांहीं वेळ शाखेची संपूर्ण इमारत पाण्याखाली होती. इमारतीत पाणी शिरू लागले असता आपापल्या घरी जाण्याची नैसर्गिक प्रवृत्ति सोडून कर्तव्यबुद्धि व प्रसंगावधान राखून शाखेचे एजंट श्री. केसकर व त्यांचे इतर १२/१४ सहकारी यांनी बँकेची रोकड, कागदपत्रे व दस्तऐवज वगैरे सुरक्षित राखण्याचा प्राप्त परिस्थितीत शक्य तों प्रयत्न केला व त्यामुळे बँकेची सर्व रोकड सुरक्षित जागी हलविली जाऊन बरेचसे दप्तरे सुरक्षित राहिले. या लोकांनी प्रसंगानुरूप जे धैर्य, कर्तव्याभिमुखता व प्रसंगावधान दाखविले त्याबद्दल बँकेने त्यांस वैयक्तिक प्रशस्तीपत्रे दिली व त्यांच्या कार्याचा प्रतीकात्मक गौरव म्हणून प्रत्येकी रास रुपये ३००/- व या प्रसंगाची आठवण राहण्यासाठी ५० रुपये किंमतीची चांदीची एक टक्की त्यांस पारितोषिक म्हणून देण्याचे संचालक मंडळाने ठरविले. सदर पारितोषिक देण्याचा समारंभ बँकेचे कार्यालयात संचालक मंडळाचे अध्यक्ष श्री. वा. पुं. वर्दे यांचे हस्ते दि. १२ रोजी झाला. श्री. वर्दे यांनी, व्यवस्थापक व कर्तृवर्ग यांचे संबंध पहिल्यापासूनच सलोख्याचे, खेळीमेळीचे व आपुलकीचे आहेत व त्यामुळे प्रसंगोपात ते कर्तव्यबुद्धीने व अहमहमिकेने कार्य करण्यास पुढे येतात व संचालक मंडळहि त्यांचे योग्य ते चीज करते हे आपल्या बँकेचे वैशिष्ट्य आहे असे सांगितले. त्यानंतर सदर पुराचे वेळीं कर्तव्यजागृत राहून, पाण्यामुळे तेथे राहणे अशक्य होईपर्यंत जागेवर राहून काम करणाऱ्या सेवक बंधूंना वरीलप्रमाणे पारितोषिके (रु. ३०० रोस व चांदीची टक्की) व पुष्प गुच्छ अध्यक्षानी दिला.

शाखा एजंट श्री. केसकर ह्यांचे आभार-प्रदर्शन

उत्तरादाखल भाषण करतांना जिमखाना शाखेचे शाखाधिकारी श्री. केसकर यांनी आपण जे कांहीं केले तें केवळ कर्तव्याचा एक भाग म्हणून व त्यावेळीं जी कांहीं अन्तःप्रेरणा झाली त्याप्रमाणे केले; त्यांत खरोखर गौरव करून घेण्यासारखे असे कांहीं नाही व त्याची अपेक्षाहि नव्हती असे सांगितले, व पुर आल्यापासून तो शाखा सुरू होईपर्यंतच्या काळात शाखा पुन्हा पूर्ववत् सुरू करण्यास ज्या ज्या गोष्टी करणे आवश्यक होते त्या करण्यांत आपलेपणाने व संस्थेवरील लोभाने जिमखाना शाखेतील व मुख्य कचेरी व पुण्यातील इतर शाखांतील ज्या सहकारी बंधूंनी उत्स्फूर्त सहकार्य दिले त्यांचे आभार मानून संचालक मंडळाने केलेल्या गौरवाबद्दल कृतज्ञता व्यक्त केली.

गांधी जयंतीनिमित्त खादीविक्रीवर जास्त सूट

गांधी जयंतीनिमित्त खादीच्या खरेदीवर नेहमीचा १ रुपयाला १२ नया पैसाचा रिबेटपेक्षा सहा नये पैसेची जास्त सूट देण्यांत येईल. हे रिबेट दोन आक्टोबर, १९६१ पासून ४५ दिवसांसाठी देशातील प्रत्येक प्रमाणित खादीभाण्डारांतून मिळू शकेल. राज्य खादी ग्रामोद्योग मंडळाला प्रांतीय जरूरीप्रमाणे ही जास्त सूट दोन विभागांत देता येईल. पहिल्या अर्धा तीस दिवसांचा असून दोन आक्टोबरपासून सुरू होईल आणि दुसरा अर्धा फक्त १५ दिवसांचा अनुकूलतेप्रमाणे राहील. राज्य बोर्डाला दुसऱ्या संस्थांशी विचारविनिमय करून जास्त रिबेट देता येईल.

पलाई बँकेच्या ड्राफ्टहोल्डरांचा प्रश्न

पलाई सेंट्रल बँक लिक्विडेशनमध्ये गेली, तेव्हा तिने दिलेले सुमारे १२ लक्ष रुपयांचे ड्राफ्ट तसेच अडकून पडले; ते धारण करणारांना रकमा मिळू शकल्या नाहीत. त्यांना इतर घेणेकऱ्यांच्या आधी अग्रहकारने रकमा मिळव्या, अशी त्यांची मागणी होती, ती ऑफिशिअल लिक्विडेटरने मान्य केली नाही. सुमारे ७० ड्राफ्ट-होल्डरांनी केरळ हायकोर्टाकडे अपील केले आहे. सेंट्रल बँक ऑफ इंडिया, कोचिनचे मॅनेजर आणि पलाई सेंट्रल बँकेचे मद्रास शाखेचे भूतपूर्व मॅनेजर ह्या दोघा बँक-अधिकार्यांना साक्षीसाठी हायकोर्टाने समन्स काढली आहेत. डिमांड ड्राफ्टसंबंधी सर्वसाधारण बँकिंगपद्धति काय आहे आणि पलाई बँकेत काय पद्धति अंमलात होती, हे समजून घेण्यासाठी त्यांना बोलावण्यांत आले आहे.

तेलाच्या शोधासाठी फ्रेंच कंपनीचे साहा

राजस्थानमधील जेसलमीर भागांत भूमिगत तेलाचा शोध करण्याचे काम करण्यासाठी भारत सरकारने फ्रेंच पेट्रोलिअम इन्स्टिट्यूट ह्या संस्थेशी करार केला आहे. ही कंपनी फ्रेंच सरकारच्या मालकीची आहे फ्रेंच कंपनी तेल व नैसर्गिक वायु कमिशनला तांत्रिक मदत देईल आणि पॅरिसमध्ये हिंदी तंत्रज्ञांना शिकवून तयार करील. तेलाच्या शोधासाठी करण्यात यावयाच्या कामासाठी ४ कोटी रुपये परदेशीय चलनांत लागतील. ही रकम फ्रेंच सरकार देणार असलेल्या कर्जातून सर्व करण्यांत येणार आहे. फ्रेंच कंपनीची निवड मुद्दाम करण्यांत आली आहे. राजस्थानच्या पश्चिमेकडे असलेला जेसलमीर भाग सहारा वाळवंटासारखा आहे. उत्तर आफ्रिकेतील ओसाड बालुकामय प्रदेशांत वरील कंपनीने तेलाच्या शोधाचे काम केलेले आहे. त्यामुळे कंपनीला अशा कामाचा चांगला अनुभव आहे.

बडोदा विद्यापीठाचा उपक्रम—तेलाचा शोध व उत्पादन ह्या विषयांचे शिक्षण देणारा अभ्यासक्रम चालू करण्याचा विचार बडोदा विद्यापीठ करित आहे. ह्या बाबतीत मध्यवर्ती सरकारचे तेलमंत्री श्री. मालवीय ह्यांच्याशी बोलणी चालू आहेत. ती यशस्वी झाल्यास गुजरात सरकारने मदत देण्याची तयारी दाखविली आहे.

सातारा जिल्हा को-ऑपरेटिव्ह लॅण्ड मॉर्गेज बँक लि., कराड.

फक्त समासदांकरता नोटीस

सातारा जिल्हा को-ऑपरेटिव्ह लॅण्ड मॉर्गेज बँक लि., कराड, यांची २६ वी वार्षिक साधारण सभा कराड येथील बँकेच्या ऑफिसांत शनिवार ता. ३० सप्टेंबर, १९६१ रोजी दुपारी ३ वाजता जनरल हॉलमध्ये भरणार आहे.

त्या वेळीं सभेत सन १९६०-६१ चा अहवाल, ताळेबंद, नफातोटापत्रक मंजूर करणे, नफा-वाटणी करणे, सन १९६१-६२ करता जमासर्चाचे अंदाजपत्रक मंजूर करणे, मे. टायरे-व्हर्सेची निवड जाहीर करणे, वगैरे कामे होणार आहेत.

तरी बँकेच्या सर्व समासदांनी सभेस अगत्य यावे अशी विनंती आहे. कृपेने.

कराड, नीलकंठराव आण्णाप्पा कल्याणी.
ता. २९-८-१९६१. चेअरमन.

पाकिस्तानच्या नौकरांवर निर्बंध— पाकिस्तानातील सरकारी नौकरांनी परदेशीय राजदूतांतर्फे साजऱ्या करण्यांत येणाऱ्या सांस्कृतिक समारंभांना वरिष्ठांच्या परवानगीशिवाय हजर राहू नये, असा हुकूम काढण्यांत आला आहे. ह्याला अपवाद फक्त स्वातंत्र्याच्या चिह्नांसाठी आहे. सरकारी गुप्तते फुटू नयेत म्हणून ही दक्षता घेण्यांत आली आहे.

मिरज येथील इस्पितळांत अमेरिकन डॉक्टर्स— मिरज येथील वानलेस इस्पितळांत ४ अमेरिकन डॉक्टर्स ६ आठवडे काम करणार आहेत. हे डॉक्टर्स अमेरिकेच्या ओक्लाहामा संस्थानातील असून तेवढा वेळ ते आपला साजगी व्यवसाय बंद ठेवणार आहेत. चार डॉक्टरांत एक हृदयविकाराचा तज्ञ असून दुसरा निष्णात शस्त्रवैद्य आहे. एकाचा सहा आठवड्यांचा काळ झाल्यावर मग दुसरा येणार आहे.

नव्या विमानतळाबाबत धोरण— मद्रास राज्यातील एका व्यापारी संघटनेने तुतिकोरीन येथे विमानतळ उभारण्याची विनंती केली होती; परंतु भारत सरकारच्या वहातूक व दळणवळण खात्याने ही विनंती अमान्य केली आहे. ज्या ठिकाणी विमानतळ उभारल्यामुळे नागरी विमानवहतुकीला उपयोग होईल अशाच ठिकाणी नवे विमानतळ बांधण्याचे धोरण स्वीकारले असल्यामुळे वरील विनंती मंजूर झाली नाही.

वाढत्या लोकसंख्येचा अंदाज— संयुक्तराष्ट्र संघटनेच्या आंकडेशास्त्रज्ञांनी गोळा केलेल्या माहितीप्रमाणे जगाची लोकसंख्या ३०० कोटीच्या घरांत गेली आहे. लोकसंख्येत दरसाल सुमारे ५.५ कोटीची भर पडत आहे. जगातील एकूण लोकसंख्येपैकी ५६ टक्के लोकसंख्या आशिया खंडात आहे. आशियाच्या लोकसंख्येत दरसाल २.२ ते ३.३ कोटी इतकी वाढ होत आहे.

तेलाच्या विक्रीसाठी सहकारी संस्था— येत्या डिसेंबरपासून इंडियन ऑईल कंपनी बिहारमधील घासलेट तेलाची विक्री सहकारी संस्थामार्फत करू लागणार आहे. दिल्ली, कानपूर, हैदराबाद, इत्यादि शहरांतून रॉकेलचे व डिझेल तेलाचे वांटप करण्याचे काम कंपनीने ह्यापूर्वीच सुरू केले आहे.

मुलांच्या चित्रकलेचे प्रदर्शन— नवी दिल्ली येथे शंकरसुइकली ह्या साप्ताहिकातर्फे मुलांच्या चित्रकलेचे प्रदर्शन सालाबादप्रमाणे भरविण्यांत आले होते. ह्या प्रदर्शनांत २,००० तैलचित्रे ठेवण्यांत आली होती. ती ७४ देशातील मुलांकडून आलेली होती. स्पर्धेतील राष्ट्राध्यक्षांचे सुवर्णपदक एका पोलिश मुलीने मिळविले. मुलीचे वय १३ वर्षांचे आहे. स्पर्धेसाठी इतर ७४,००० चित्रे आली होती. ४०० चित्रांना बक्षिसाचा मान मिळाला.

संत्र्यांच्या पिकावरील किडीविरुद्ध मोहीम— विदर्भातील संत्र्यांच्या पिकावर कीड पडून त्याचे फार नुकसान होते. ह्या किडीविरुद्ध सतत तीन वर्षे मोहीम काढण्यांत येणार आहे. ह्या मोहिमेसाठी ४० लाख रुपये खर्च येणार आहे. विदर्भात ३०,००० एकर जमिनीत संत्रा व तत्सम फळांची लागवड करण्यांत येते. ह्या फळझाडांवर वर्षांतून ४ वेळां कीडनाशक औषधांचा फवारा मारण्यांत येणार आहे.

पारव्याच्या अड्याएवढा हिरा— आफ्रिकेत किंबर्ले येथील हिऱ्याच्या स्पर्शांत पारव्याच्या अड्याएवढा हिरा सांपडल्याचे वृत्त आहे. ह्या हिऱ्याचे वजन १४० कॅरेट भरेल व त्याची किंमत सुमारे ८० हजार पौंड होईल असा अंदाज करण्यांत आला आहे.

भोर स्टेट बँक लि.

(स्थापना १९४४)

मुख्य कचेरी :—भोर, जि. पुणे.

शाखा :—पुणे, पाली व शिरवळ

अधिकृत भांडवल	...	रु. ५,००,०००
खपलेले भांडवल	...	रु. ५,००,०००
वसूल भांडवल	...	रु. २,५०,०००
गंगाजळी व इतर फंड्स	...	रु. ५१,५००

बँक लौकरच स्टेट बँक ऑफ इंडियामध्ये विलीन होणार आहे.

सरकारी रोखे सरदेही-विक्री, व्याज-वसुली, पेन्शन, कलेक्शन व बँकिंगचे इतर सर्व व्यवहार केले जातात. बँक १ ते ४ वर्षे मुदतीसाठी कायम ठेवी स्वीकारते.

मुख्य कचेरीत भाड्याने डिपॉझिट

लॉकरची सोय केली आहे.

दराबाबत समक्ष चौकशी करावी.

पुणे कचेरी :— बुधवार घ. नं. ३६१-६२ पासोड्या विठोबानजिक. फोन नं. २५७६.

—बोर्ड ऑफ डायरेक्टर्स—

श्री. म. व्यं. शिंगरे
अध्यक्ष

न. भू. ना. पां. थोपटे
उपाध्यक्ष

श्री. गो. बा. देवी

श्री. बा. ग. धंदुके

दि मिरज स्टेट बँक, लि.

हेड ऑफिस : मिरज

शेड्यूल्ड बँक : स्थापना १९२९

वसूल शेअर भांडवल : रुपये सहा लाख
खेळते भांडवल : रुपये एक कोट
रिझर्व्ह फंड व इतर फंड : रुपये सात लाख

बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात.

मुदत ठेवीवरील व्याजाचे आकर्षक दर

१ वर्ष ३ ३/४% ३ वर्ष ४ ३/४%

२ वर्ष ४% ४ वर्ष ५%

५ वर्ष ५%

हेड ऑफिस मिरजमध्ये सेफ डिपॉझिट
व्हॉल्ट्सची उत्कृष्ट व्यवस्था.

बँकेच्या शाखा: सांगली (गणपति पेठ), सांगली (मार्केटयाड),
कुर्दवाडी, वाशी, पंढरपूर, करमाळा व लक्ष्मेश्वर.

श्री. एन. पी. कानिटकर } के. डी. शिराळकर
अॅडव्होकेट, चेअरमन. } मॅनेजर.

राष्ट्रीय अर्थव्यवस्थेतील रस्त्यांवरील वहतुकीचे स्थान

गेल्या दहा वर्षांच्या कालांत भारतामधील रस्त्यांवरील वहतुकीने बरीच प्रगति केलेली आहे. रस्तावहतुकीच्या घंघासंबंधी गोष्टी करण्यांत आलेल्या आकडेवार माहितीवरून ही गोष्ट चांगली लक्षांत येते. १९५०-५१ मध्ये भारतांत प्रवाशांची वहतुकी करणाऱ्या मोटारगाड्यांची संख्या ३४,४११ होती आणि मालाची वहतुकी करणाऱ्या मोटारगाड्यांची संख्या ८१,८८८ होती. दोन्ही मिळून मोटारगाड्यांची संख्या १,१६,२९९ होती. पुढील अवघ्या पांच वर्षांच्या काळांत प्रवासीवहतुकी करणाऱ्या मोटारींची संख्या ४६,४६१ व मालवहतुकी करणाऱ्या मोटारींची संख्या १,१९,०९७ इतकी झाली. म्हणजे १९५५-५६ पर्यंत मोटारींची संख्या ४९,२५९ ने वाढली. १९६० साली भारतांत २४,२११ मालवहतुकीच्या गाड्या आणि ६,१०७ प्रवासी वहतुकीच्या गाड्या निर्माण करण्यांत आल्या. दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या अखेरच्या वर्षी २८,००० व्यापारी गाड्यांचे उत्पादन करण्यांत आले. तिसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या अखेरीस अशा गाड्यांचे वार्षिक उत्पादन ६०,००० च्या घरांत जाईल असा अंदाज करण्यांत आला आहे. मोटारवहतुकीशिवाय वहतुकीची वेगळी साधने असली तरी रस्त्यावरून होणारी मोटारवहतुकी लोकप्रिय झालेली आहे. मोटारवहतुकीत कांहीं विशेष फायदे असल्याने ती लोकप्रिय होते ह्यांत नवल नाही. कांहीं वस्तु अशा असतात की त्या त्वरेने न्याव्या-आणाव्या लागतात. मोटारवहतुकीमुळे कोणताही माल घरपोच करणे सुलभ होते; मालाची चढउतार पुन्हापुन्हा करावी लागत नाही; मुक्कामाला पोचल्यावर माल तेथेच पडून राहण्याची अगर चोरी होण्याची भीतीही कमी असते.

हिंदमधील औद्योगीकरणाचा वेग आतां झापाट्याने वाढू लागला असल्यामुळे अनेक नव्या प्रकारचा माल एका ठिकाणाहून दुसऱ्या ठिकाणी धाडण्याचे काम वाढतच जाणार आहे. त्यामुळे राष्ट्रीय अर्थव्यवस्थेत रस्त्यांवरील वहतुकीचे स्थान अधिक महत्त्वाचे होणार आहे. रस्तावहतुकीचा योग्य विकास होण्यासाठी पुरेशा मोटारगाड्या उपलब्ध असल्या पाहिजेत हे उघडच आहे. तिसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या कालांत राष्ट्रीयीकरण झालेल्या रस्तावहतुकी संघटनांच्या मालकीच्या मोटारगाड्यांत आणखी ५,००० गाड्यांची भर पडेल अशी अपेक्षा आहे. ह्या कालखंडांत रस्तावहतुकीचा जो विकास करण्यांत येईल तो मुख्यतः खाजगी मालकीच्या क्षेत्रांत होणार आहे. तथापि सार्वजनिक मालकीच्या रस्तावहतुकीच्या विभागाचा विस्तार करण्यासाठी तिसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत १८ कोटी रुपयांची तरतूद करण्यांत आली आहे. निरनिराळ्या राज्यांतील स्टेट ट्रॅन्सपोर्ट संघटनांना मदत करण्यासाठी रेल्वेने आपल्या कार्यक्रमांत व्यवस्था केली आहे. रस्तावहतुकीचा विकास करण्यास मदत म्हणून रेल्वेला त्याकडून १० कोटी रुपयांची मदत मिळेल असा अंदाज आहे. आंध्र प्रदेश, बिहार, गुजरात, महाराष्ट्र, पंजाब आणि पश्चिम बंगाल ह्या राज्यांतून सरकारी मालकीच्या रस्तावहतुकी संघटना आहेतच. तिसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या कालांत मध्यप्रदेश, म्हैसूर, ओरिसा आणि त्रिपुरा ह्या राज्यांतून स्टेट ट्रॅन्सपोर्ट कॉर्पोरेशन्सची स्थापना करण्यांत येणार आहे. आतांपर्यंत रस्त्यांवरील वहतुकी मुख्यतः कमी अंतरावरील ठिकाणांमध्ये होत आहे. परंतु दूर अंतरावरील ठिकाणांमध्येही रस्तावहतुकी करण्याची प्रवृत्ति अलीकडे वाढत चाललेली आहे.

घाणेरड्या वस्त्यांच्या उच्चाटनाची योजना

पश्चिम बंगाल आर्थिक विकास मंडळापुढे बोलतांना पश्चिम बंगालचे मुख्यमंत्री डॉ. बी. सी. रॉय ह्यांनी कलकत्त्यामधील गलिच्छ वस्त्या नाहींशा करण्याच्या योजनेची घोषणा केली. ह्या योजने-प्रमाणे सुमारे १८ कोटी रुपये खर्चून कलकत्त्याच्या परिसरांत २५,००० गाळे बांधण्यांत येणार आहेत. प्रत्येक गाळ्याचे भाडे १५ रुपये ठेवण्यांत येणार आहे. कामास ताबडतोब प्रारंभ करण्यांत येणार आहे. नॅशनल डेव्हलपमेंट कॉन्सिलने देशातील मोठ्या शहरांची सुधारणा करण्यासाठी ५० कोटी रुपये मंजूर केलेले आहेत. ह्या रकमेपैकी २० कोटी रुपये पश्चिम बंगाल सरकारला देण्यांत येणार आहेत. ह्या रकमेत राज्यसरकार १० कोटी रुपयांची भर घालील आणि कलकत्त्याच्या सुधारणेचे काम सुरू करील.

दक्षिण भारतामधील कारखान्यांना परवाने

कांहीं दिवसांपूर्वी भारत-सरकारच्या उद्योग व व्यापार-खात्याच्या परवानाकमिटीची बैठक दिल्ली येथे भरली होती. कमिटीने मद्रासच्या एन्फिल्ड इंडिया ह्या कंपनीला उद्योगधंद्यां-साठी व शेतीसाठी लागणारी एंजिने तयार करण्याचा परवाना देण्याची शिफारस केली आहे. दरमहा १,२५० एंजिने तयार करण्याचा परवाना कंपनीला देण्यांत येणार आहे. जपानमधील हिटाची ह्या कंपनीने केरळ राज्यांत विजेचे ट्रॅन्सफॉर्मर्स तयार करण्याचा कारखाना उभारण्याची तयारी दाखविली आहे. तथापि हिटाची कंपनीच्या सूचनेचा विचार अद्याप पूर्ण झालेला नाही. मद्रासमधील आणखी एका कंपनीला गुरांना लागणारी पेंड तयार करण्याचा कारखाना काढण्याची परवानगी यावी अशी शिफारस कमिटीने केली आहे. कारखान्यांत दरसाल १०,००० टन गुरांचे खाद्य तयार होईल. हा कारखाना आंध्र प्रदेशांत निघण्याचा संभव आहे.

रशिआला चीनचा पाठिंबा कां ?

सोव्हिएट रशिआने अणुशस्त्रांचे प्रायोगिक स्फोट पुन्हा सुरू करण्याचा निर्णय घेतला आहे. हा निर्णय रशिआने चीनच्या दडपणाने घेतला असल्याचे आंतरराष्ट्रीय जाणकारांचे मत आहे. चीन स्वतःला शांततेचा पुरस्कर्ता म्हणवीत असतो. तथापि तो स्वतःचे अणुबाँब तयार करण्याच्या स्तरापर्यंत असल्याच्या वार्ता आहेत. रशिआने अणुबाँबचे स्फोट बंद केल्यामुळे चीनची परिस्थिती अडचणीची झाली होती. आतां रशिआने प्रायोगिक स्फोट पुन्हा चालू केल्यामुळे चीनला उजळ माथ्याने अणुबाँबचा शोध चालू ठेवता येईल. १९६२ सालांत केव्हा तरी चीन स्वतः बनविलेल्या अणुबाँबचा स्फोट करून पाहील असा अंदाज आहे. तसे झाल्यास अणुबाँबचे रहस्य जाणणारा तो पांचवा देश होईल.

शुद्धीकरणासाठी उपवास—मुंबईमधील एका जैन गृहस्थाने नागपूर येथे स्वतःच्या शुद्धीकरणासाठी ६० दिवसांचा उपवास करण्यास सुरुवात केली आहे. ह्या गृहस्थाने ह्यापूर्वीही ४ वेळा दीर्घ मुदतीचे उपवास केलेले आहेत. प्रत्येक वेळी त्यांच्या उपवासाचे दिवस त्यांनी वाढविले. पहिला उपवास ३० दिवसांचा, दुसरा ४२ दिवसांचा, तिसरा ४८ दिवसांचा व चौथा ५० दिवसांचा होता.

केबल तयार करण्याचा कारखाना—पाटणा येथे केबल तयार करण्याचा एक खाजगी कारखाना काढण्यांत यावयाचा आहे. कारखान्यासाठी २ कोटी रुपयांचे भांडवल लागेल असा अंदाज करण्यांत आला आहे. कारखाना उभारण्यासाठी बिहार सरकारने पूर्व जर्मनीतील एका कंपनीचे सहकार्य मिळविले आहे.

कामगारांना पैसा हवा; प्रतिष्ठा आणि गोड शब्दांहि हवेत

मालक आणि कामगार ह्यांच्यामधील संघर्षाची छाननी एका कामगाराने सलीलप्रमाणे केली आहे :-

मालकांविषयी आदराची भावना असावी, असे आम्हांस मनापासून वाटते. पण, बहुतेक मालक आम्हांकडे दुकूनहि बघण्यास तयार नसतात, त्याला काय करावे? चुकून ते आमच्यांत आलेच, तर त्यांना जाळ्यांत अडकल्यासारखे वाटते. मालकवर्गाचा हा तुसडेपणा आणि कामगारांकडे माणुसकीच्या दृष्टीने पाहण्याचा अभाव, ह्यामुळेच युनियनची निर्मिती होते.

जादा वेतनाच्या मागणीपेक्षा ही तुच्छतेची भावनाच संघर्षाला कारणीभूत होते. कंपनीचा प्रेसिडेंट अगदी प्रत्येक कामगाराला भेटू शकणार नाही हे आम्हांला समजते. पण जेव्हां आम्ही आमचे काम सरोस्वरच चांगल्या रीतीने बजावतो, तेव्हां तरी त्याची जाणीव मालकांनी दाखवायला नको का ?

“कंपनीच्या एका डायरेक्टराकडे कामगारांशी संबंध राखण्याचे स्वास काम देण्यांत यावे. तो कामगारांचा सारा मित्र असावा; त्याने कामगारविषयक प्रश्नांची उत्तरे सचोटीने द्यावी. मालकवर्गाच्या ह्या प्रतिनिधींसमोर कामगारांनी आपली मते मोकळेपणाने मांडावी.” ही माझी योजना मी शेंकडों कामगार-मित्रांपुढे मांडली. “कंपनीचा अध्यक्ष आपल्याला दमढीचीहि किंमत देत नाही; तो ह्या योजनेकडे मुळीच लक्ष देणार नाही” असा सगळ्यांचा अभिप्राय पडला. मी आव्हान स्वीकारून, कंपनीच्या अध्यक्षांची भेट घेण्याचा कसून प्रयत्न चालविला. सहा महिन्यांनी मला मुलाखत लाभली; अध्यक्षांशी नव्हे, तर उपाध्यक्षांशी. मी माझी योजना त्यांना समजावून सांगितली आणि त्यांनी ती शांतपणाने ऐकून घेतली. शेवटी ते म्हणाले, “कामगारांशी संपर्क येऊं देण्याच्या योजनेचा कंपनी विचार करील, ही तुमची कल्पनाच मुळी खुळी आहे. अध्यक्ष दररोज कोठ्यावधि रुपयांचे निर्णय घेत असतो. कंपनीला नफा मिळवून देणे, एवढीच त्याची जबाबदारी आहे. कामगारांना खुष करून, थोडेसे रुपये वांचवून असे काय मिळणार ? आमचा ताळेबंद आणि नफ्याचा आंकडा पाहा !”

कामगारांच्या हिताकडे पाहण्यांत मालकांना फायदा दिसत नाही, हे माझ्या अनुभवास आले. माझी वासलात लावणारे उपाध्यक्ष हे अपवादात्मकच आहेत, असा पुरावा कामगारांना मिळाला, तरच त्यांना कंपनीविषयी आपुलकी वाटेल, सहकार्य करावेसे वाटेल.

उपाध्यक्षांचा हा दृष्टिकोन विसाव्या शतकाला साजेसा नाही, आजच्या कामगारांचा दृष्टिकोन उपेक्षा करण्यासारखा नाही, हे अधिकाधिक मालकांना सत्वर पटायला हवे.

— सेंटर्ड ईन्विनिंग पोस्ट.

चोन्या थांबविण्यासाठी कुत्र्यांचा उपयोग—तिरुचिरापल्ली येथील रेल्वेच्या वर्कशॉपमधून माल चोरीस जाण्याच्या तक्रारी करण्यांत आल्या आहेत. ह्या चोन्या थांबविण्यासाठी कुत्र्यांचा उपयोग करण्यांत येणार आहे. रेल्वेच्या संरक्षक दलाने ह्या कामासाठी ४ कुत्र्यांची एक तुकडी तयार करण्याचे ठरविले आहे. मद्रास शहरांत ह्याच कामासाठी कुत्र्यांचा उपयोग करण्यांत येत आहे. चोन्या हुडकून काढण्यासाठीहि त्यांचा उपयोग होईल अशी अपेक्षा आहे.

टागोरांचा सहकारी अर्थव्यवस्थेस पाठिंबा

टागोर जन्मशताब्दीचा फायदा घेऊन संशोधकांनी टागोरांच्या आर्थिक विचारसरणीचा शोध करून निष्कर्ष काढले आहेत. ते सलीलप्रमाणे :-

(१) जमीन, मेहनत आणि भांडवल ह्यांचा सहकारी पद्धतीने उपयोग केला पाहिजे असे टागोरांचे मत होते. वैयक्तिक प्रयत्नांस आणि स्पर्धेस निर्विवाद महत्त्व आहे, पण मर्यादेचे अतिक्रमण झाले की घोका निर्माण होतो. (२) सहकाराचे द्वाराच भारतीय शेतकऱ्यांचा उद्धार होईल. माझे शेत हे एक स्वतंत्र केंद्र आहे असे शेतकऱ्याने मानले नाही, आजूबाजूची जमीन एकत्रित केली गेली, तर कमी नांगर व बैल पुरतील आणि श्रम वायां जाणार नाहीत. (३) श्रम वांचविण्यासाठी आणि उत्पादन वाढविण्यासाठी यांत्रिकीकरणाची आवश्यकता आहे. (४) भारतीय शेतकऱ्याला फार घाई करतां कामा नये. परंपरेने चालत आलेल्या शरीराच्या व मनाच्या संवयी एकाएकी बदलता येणार नाहीत. (५) भांडवल आणि उत्पादनाची इतर साधने ह्यांचे थोड्याशा हातांत एकत्रीकरण होणे सामाजिक दृष्ट्या हिताचे नाही. (६) खूप पैसा मिळविणारे धनिक आणि कामगार ह्यांत एकसारखा संघर्ष चालू असतो; कामगारवर्गाचा हव्यास भांडवलदाराच्या तोडीचा असतो.

१९२२ साली, सेड्यांची पुनर्घटनेची भाषा ऐकू येण्यापूर्वी किती तरी आधी टागोरांनी इन्स्टिट्यूट ऑफ रूरल रीकन्स्ट्रक्शनची स्थापना केली होती; प्रोफेसर एल्. एल्महर्स्ट हे तिचे पहिले डायरेक्टर होते.

वार्षिक अहवाल कसा असावा ?

ब्रायटन येथे इन्स्टिट्यूट ऑफ पब्लिक रिलेशन्सची परिषद भरली होती, त्यावेळी कंपनीच्या वार्षिक अहवालांच्या पद्धतीवर चर्चा झाली. वार्षिक अहवालांत सलील नऊ गोष्टी असाव्यात, असे सुचविण्यांत आले :- (१) आवश्यक ते सर्व हिशेब. (२) सुलाशासाठी जादा आंकडे. (३) वर्षातील उलाढालींचा सोप्या शब्दांत व आंकड्यांत आढावा. (४) दहा वर्षांची तुलना. (५) कंपनीशी संबंधित अशा आर्थिक घडामोडींचा आढावा. (६) फर्मच्या वेगवेगळ्या घटकांची व विभागांची कामगिरी. (७) आर्थिक रचना. (८) आकर्षक मांडणी. (९) कंपनीच्या पुढील योजना. वार्षिक अहवालाचा उपयोग जनतेची दिशाभूल करणारा किंवा चेअरमनची नसती प्रतिष्ठा वाढविणारा नसावा.

गिन्हाइकांची सेवा : अमेरिकन प्रकार

मिलवॉकीच्या फर्स्ट विसकॉनसिन नॅशनल बँकेने आपल्या गिन्हाइकांची एका नव्या प्रकारे सेवा करण्यास प्रारंभ केला आहे. बँकेच्या हेलिकॉप्टरमध्ये बँकेचा फोटोग्राफर बसतो आणि बँकेच्या गिन्हाइकांच्या कारखान्यांवरून आणि कचेऱ्यांवरून भ्रमण करून आकाशातून त्यांची अभिनव बाजूने छायाचित्रे घेतो. ११"×१४" आकाराची ही चित्रे सास कागदावर छापून आणि १६"×२०" पुढ्यावर बसवून ती गिन्हाइकांना नजर केली जातात. गिन्हाइकांच्या त्यामुळे खुष होतात आणि आपल्या कचेऱ्यांतून ही छायाचित्रे अभिमानाने लावून ठेवतात. आपल्या वार्षिक अहवालांत आणि इतर प्रकाशनांत ती समाविष्ट करण्यासाठी चित्रांची निगेटिव्ह ते मागून घेतात.

रिझर्व्ह बँक ऑफ इंडिया		
गेल्या वर्षी ४२.५० कोटी रु. नफा		
	वर्षातील सर्व	
	३०-६-६१	३०-६-६०
उत्पन्न व्याज, डिस्काँट, एक्स- चेंज, कमिशन, इ.	रु.	रु.
	५२,०७,०५,६५९	४७,५६,९८,१९१
सर्व		
पगार	४,३९,६४,५९७	३,९९,९०,२११
टायरेक्टरांचा मेहेनताना	८०,४१५	७९,१५७
ऑडिटोरांची फी	३०,०००	२२,५००
भाडे, कर, विमा, लाइटिंग	२६,०७,८०६	२१,४६,६८२
वकिली सर्व	७९,४५०	४७,२९६
पोस्टेज, तारा	३,६४,०९६	३,४४,७४४
पैशाची वर्गावर्गी	३३,२९,१४८	२०,२७,९२६
स्टेशनरी	१०,५३,२५२	९,६१,०३४
चेक्स-नोटा छपाई	१,७४,५१,८९८	१,१९,७८,६६६
घसारा	५३,५४,४०७	४६,३३,०१३
एजन्सी चार्जेस	१,७५,१७,५१७	१,०१,१२,८७५
प्राव्हिडंट फंड, इ.	७,३२,०००	७,३२,०००
इतर सर्व	३१,४०,१७३	२६,०९,४८१
भारत सरकारला दिले	४२,५०,००,८९५	४०,००,१२,६०२
एकूण	५२,०७,०५,६५९	४७,५६,९८,१९१

चीनमध्ये शेतकऱ्याला उत्पादन करण्यास प्रलोभन

चीनचे सरकार आणि कम्युनिस्ट पक्ष ह्यांनी आपल्या आर्थिक विचारसरणीत बदल केल्याची चिन्हे दिसत आहेत. कांहीं वर्षांपूर्वी चीनने शेतकऱ्याच्या व्यवसायासाठी कम्यून पद्धतीचा अवलंब केला होता. विस्तीर्ण अशा शेतांची मालकी कम्यूनची म्हणजेच सार्वजनिक करण्यांत आली. त्याचा परिणाम असा झाला की कोणत्याच शेतकऱ्याला अगर शेतकऱ्यांच्या गटाला विशिष्ट जमिनीची लागवड करण्याची जबाबदारी वाटेनाशी झाली. त्यामुळे पुष्कळ सार्वजनिक मालकीच्या शेतांत जमिनीकडे दुर्लक्ष होऊं लागले व त्यांत तण माजूं लागले. कांहीं ठिकाणी हे तण इतके वाढले आहे की ते काढण्यास ५ वर्षांचा अवधी सुद्धा पुरणार नाही. १९५९ साली व त्यापुढील वर्षी चीनमधील अन्नधान्याचे व शेतीचे उत्पादन बरेच घटले. पण उत्पादनांतील घटीची कारणमीमांसा करतांना चीनचे सरकार नैसर्गिक आपत्ती-कडे बोट दाखवून मोकळे झाले. उत्पादनांतील घटीला कांहीं अंशी नैसर्गिक आपत्ति कारणाभूत झाल्या हें सरें; पण एवढे एकच कारण घटीला जबाबदार नव्हते. उत्पादन वाढविण्यास शेतकऱ्याला पुरेसे प्रलोभन नव्हते ही गोष्ट सरी होती. चीनमधील परदेशी प्रवाशांनी ह्या कारणाकडे वेळोवेळी लक्ष वेधलेले होते. आतां सुद्ध कम्युनिस्ट चीनच्या सरकारलाच प्रलोभनाचे महत्त्व कळू लागलेले दिसते. म्हणून शेतकऱ्याला उत्पादनाची प्रेरणा राहावी असे प्रयत्न करण्यांत येत आहेत. सार्वजनिक मालकीची मोठी शेती कायम ठेवून तीतच शेतकऱ्यांना छोटीशी जमीन देण्यांत येत आहे. ह्या जमिनीत त्याने कोंबडी पाळण्याचा अगर दुकरें पाळण्याचा अगर भाजीपाला लावण्याचा धंदा केल्यास धंद्यातील उत्पादन ग्रामीण भागांतील जत्रेसारख्या प्रसंगी विकण्याची सवलत त्यास देण्यांत आली आहे. ह्या जत्रा सरकारने अलीकडे बंद केल्या होत्या.

टेलिफोन नं. २४८३.

तार :

पुणे सेंट्रल

को-ऑपरेटिव्ह बँक, लिमिटेड,

लक्ष्मी पथ, पुणे शहर.

इकडे वेळींच लक्ष द्या.....

आकर्षक व्याजाच्या दराने आपला पैसा सहकारी बँकेत गुंतवून निश्चित रहा.

दिनांक १ एप्रिल, १९६१ पासून आमचे बँकेने कायम व सेव्हिगज ठेवीवरील व्याजाचे दरांत वाढ केली आहे.

कायम ठेव	व्याजाचे नवीन दर
१ वर्ष	४ टक्के
२ वर्ष	४।१ टक्के
३ वर्ष	४।२ टक्के
सेव्हिगज ठेव	२।१ टक्के

या खेरीज शॉर्ट टर्म व कॉल डिपॉझिट्सवरील व्याजाचे दरावाबत चौकशी करणेसाठी कार्यकारी संचालक यांना बँकेचे वेळेत समक्ष भेटा. संबंधी सर्व माहिती ते आनंदाने पुरवतील.

बा. ग. अळतेकर,
बी. कॉम.,
कार्यकारी संचालक.

शि. म. काळे,
एम. एल्. ए.
अध्यक्ष.

दि महाराष्ट्र स्टेट को-ऑपरेटिव्ह बँक लि., मुंबई

स्थापना : १९११

टेलिफोन,

नं. २५५४७४-७५

पोस्ट बॉक्स नं. ४७२

तारेचा पत्ता-कामरबेक

मुख्य कचेरी-१, बेक हाऊस लेन, फोर्ट, मुंबई

चेअरमन : श्री. प्रा. घ. रा. गाडगीळ

ह्या बँकेत गुंतविलेला पैसा शेतकरीवर्ग व सर्व प्रकारच्या सहकारी संस्था ह्यांच्याच उपयोगासाठी दिला जातो.

भरपाई झालेले मांडवल	रु. १ कोटी, ४५ लक्ष
गंगाजळी व फंड	रु. ७२ ,,
ठेवी	रु. १४ कोटी, १६ लक्ष
खेळते मांडवल	रु. २७ कोटी

महाराष्ट्र राज्यांतील, शाखा व संलग्न बँका ३०४

भारतातील प्रमुख शहरी हुंड्या, विले बँबरे वसुलीची व्यवस्था केली जाते. सर्व प्रकारच्या ठेवी स्वाकारण्या जातात. शर्तीसाठी चौकशी करावी.

चिं. इ. दाते,
कार्यकारी संचालक.

१ आणा म्हणजे ६.२५ नये पैसे

अलाहाबाद हायकोर्टाचा निर्णय

१ आणा म्हणजे ६.२५ नये पैसे होतात, असा निकाल अलाहाबाद हायकोर्टाने नुकताच दिला आहे. यू. पी. सेल्स टॅक्स (अर्मेन्टमेंट) अॅक्टाने म्हटले आहे की, मूळ कायद्यांत सेल्स टॅक्सचा दर रुपयाला एक आणा होता, तो नया पैशांत सांगितलेला आहे, असे मानावे. कानपूर येथील एका व्यापाऱ्यावर कर आकारणी करण्यांत आली, ती रुपयाला ६.२५ नये पैसे ह्या दराने. एका आण्याचे ६ नये पैसे धरायला पाहिजेत, असे त्या व्यापाऱ्याचे म्हणणे होते. पण त्याची रिट पेटिशन हायकोर्टाने फेटाळून लावली.

संततिप्रतिबंधक स्वस्त गोळीची आवश्यकता

इंडियन इन्स्टिट्यूट फॉर पाय्युलेशन स्टडीजचे डायरेक्टर डॉ. चंद्रशेखर ह्यांनी संततिप्रतिबंधक स्वस्त व कार्यक्षम गोळ्या तयार करण्याची व त्या वाटण्याची तातडीची गरज आहे असे मत व्यक्त केले आहे. इंटरनॅशनल इंडस्ट्रियल कॉन्फरन्स ह्या संघटनेपुढे अमेरिकेत बोलतांना ते म्हणाले की, आशिया खंडातील जनतेत कुटुंबनियोजनाची नेहमीची साधने अयशस्वी ठरलेली आहेत. त्यामुळे जगातील ८० टक्के लोकांना रोज एक वेळसुद्धां भरपूर जेवण मिळत नाही. आशियामधील लोकांचे दर डोई सरासरी वार्षिक उत्पन्न अवघे ५० ते २०० डॉलर्स आहे. अशा परिस्थितीत ५ ते ११ वर्षे वयाच्या २५ कोटी मुलांना शाळेत सुद्धां जातां येणार नाही. अमेरिका आशियांतील देशांना प्रचंड प्रमाणावर मदत करित आहे. परंतु जगभर कुटुंबनियोजनाचा यशस्वी आचार झाल्याशिवाय ही मदत वायां जाईल.

आय. ए. एस. मध्ये मद्रासचे प्रमाण जास्त कां ?

इंडियन अॅडमिनिस्ट्रिटिव्ह सर्व्हिसमध्ये परीक्षा देऊन दाखल होणाऱ्यांत मद्रास विद्यापीठाचे विद्यार्थी सर्वांत अधिक असतात. १९४८-१९६० ह्या मुदतीत आय. ए. एस. मध्ये ६१५ जणांच्या नेमणुका झाल्या, त्यांपैकी मद्रास विद्यापीठाचे १६७ (२७.१%) विद्यार्थी होते. त्याखालोखाल दिल्ली विद्यापीठ (१२.०३%), अलाहाबाद विद्यापीठ (१०.४%) आणि पंजाब विद्यापीठ (८.९%) ह्यांचे अनुक्रम लागतात. मद्रासमध्ये सिव्हिल सर्व्हिसची उत्कृष्ट परंपरा आहे; मद्रास विद्यापीठाने शिक्षणाचा दर्जा सतत उच्च राखला आहे; मुंबई आणि कलकत्त्याप्रमाणे मद्रासमध्ये औद्योगिक आणि इतर क्षेत्रांत तेथील पदवीधरांना आकर्षण वाटण्याजोग्या नोकऱ्या नाहीत; विद्यार्थ्यांच्या बोशिस्तीचे प्रकार इतर विद्यापीठांप्रमाणे मद्रास विद्यापीठांत कधीच घडलेले नाहीत. भारतातील लोकसंख्येपैकी ८५% हिंदू आहेत आणि त्यांचे आय. ए. एस. मधील प्रमाण ८९% आहे. लोकसंख्येपैकी फक्त २.३% ख्रिस्ती असून आय. ए. एस. मधील प्रमाण १२.९ आहे. मुसलमानांची तत्सम प्रमाणे ९.९३% आणि २% अशी आहेत. शेड्यूल्ड कास्ट्स आणि शेड्यूल्ड ट्राइब्स ह्यांच्यासाठी अनुक्रमे १२.५% आणि ५% जागा राखून ठेवल्या असूनहि त्यांची प्रत्यक्ष प्रमाणे फक्त २.१% आणि १.५% अशी पडतात. यशस्वी उमेदवारांच्या पालकांच्या व्यवसायाचा विचार केला तर बहुसंख्य पालक सरकारी नोकर असतात. त्यांचे खालोखाल शिक्षक, वकील, व्यापारी आणि शेतकरी ह्या अनुक्रमाने येतात. ७९% यशस्वी उमेदवार शहरांतच वाढलेले होते; त्यांची पार्श्वभूमी सर्वस्वी शहरीच होती. स्त्रियांची संख्या ३.१% भरली.

बेडेकर

मसाले, लोणचीं

व पापड

आपल्या जेवणांत

विशेष लज्जत

आणतील.

वापरून पाहा.

मुगभाट, मुंबई ४.

शाखा: ठाकुरद्वार, दादर,
कोट व परळ.

५०

वर्षापेक्षा जास्त जनतेची सेवा करित असलेले मुंबईतील एक प्रसिद्ध निवासस्थान

★ शरदारगृह ★

प्रत्येक सोलीत स्वतंत्र बाथरूम व बाल्कनी लक्षमुंजी वगैरे कार्याची व भोजनपार्टीची कमी खर्चात मनपसंत व्यवस्था

सभासंमेलने वांची टिळक हॉलमध्ये सोय.

क्रॉफर्ड मार्केटजवळ, मुंबई २.

माधवाश्रम लि. भोजनाची व राहण्याची उत्कृष्ट सोय. विवाहकार्याची संपूर्ण व्यवस्था. गिरगांव, मुंबई ४.

कौटुंबिक हितगुज

श्री. वा. काळे ह्यांनी अत्यंत सोप्या व चटकदार भाषेत लिहिलेल्या लेखमालेने 'किलोस्कर'च्या हजारों वाचकांची पकड घेतली आहे. ह्या लेखमालेतील निवडक लेख एकत्रित केलेला संग्रह 'किलोस्कर प्रेस'तर्फे प्रसिद्ध होत आहे.

पृ. सं. अंदाजे ११२]

[किंमत ३ रु.

कण आणि क्षण

(सुखी जीवनाच्या पाऊलवाटा)

लेखक: - श्री. वा. काळे, संपादक, "अर्थ"

मराठी दुसरी आवृत्ति]

[किं. १ रु. ८ आ.